

Piano

Z160 Někdy se ptávám - Trní

ob

$\text{♩} = 80$

doprovod Jeroným Klimeš

Předehra

G5/H

G4/C

Em

D

Em

D

Em

Verze

G5/H

G4/C

G5/H

G4/C

10 Am

12 C

14 Em

D/E

C/E

18 Em/C

D/C

C

D

24 G C D G C

30 G C G4 1. G 2. G

Mezihra

35 Em Eb+ Em/D A/C# C G D G/D C

43 Em/C Hm/C Dm/C D/E C C5/Eb

Dohra

49 G5/H G4/C G5/H G4/C Am

ritardando

1. Někdy se ptávám, čímpak se kytky brání, kdo pozor dává a jejich krásu chrání, když rychle chtěl bys, ať rozvine se, znáš ten spěch, jak snadno zraníš tam, kde i vítr tají dech. Trní přesvědčí tě, že když pospícháš utrhnout, co nepatří ti, malou sílu máš sám si vzít, co není tvé.
2. Někdy se ptávám, čímpak se lidi brání, kdo pozor dává a jejich cesty chrání, někdo být musí, kdo podává jim ruku svou, a když nechtějí, on znovu přijde s pokorou. Hojí, kde jsou rány, kde je zklamání, kde zranilo slovo, nebo mlčí vyznání a čeká na den s velkým Dé.
3. Kdo říká pod křížem slovem a trním, že nedá se ublížit, nevěřím...
4. Někdy se stávám trním, co slunci brání